

מ"ת 36463/12/20 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עלי, מחמוד מוחמד עלי, אחמד מוחמד עלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 36463-12-20 מדינת ישראל נ' עלי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 857857/2020

בפני כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים

1. עבדאללה עלי (עציר)
2. מחמוד מוחמד עלי (עציר)
3. אחמד מוחמד עלי (עציר)

החלטה (בעניינו של המשיב 3)

1. נגד המשיב 3 (להלן: המשיב) הוגש כתב אישום מתוקן, יחד עם שלושה אחרים, המייחס להם עבירות של נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 ו-335(א)(1) ו-(2), בצירוף סעיף 29 לחוק, חבלה בכוונה מחמירה עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק והצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק (3 עבירות).
2. עובדות כתב האישום פורטו בהחלטה מיום 20.12.20 בעניינו של משיב 1. בתמצית, לפי עובדות כתב האישום המשיב 1 הצמיד אקדח לראשו של המתלונן כאשר אחרים, ובינם המשיב, עמדו סביבו והחזיקו אקדח. המשיב 2 דקר את המתלונן בסכין שתי דקירות בירך ימני אחורי. כאשר המתלונן ברח לוואדי הסמוך לחניון, המשיב, יחד עם אחרים, ניסו לירות בו. לאחר מכן שברו את מצלמות האבטחה, הציתו את הבית בו התגורר המתלונן, את הקטנוע שלו ומכונית נוספת שהייתה בחניון.
3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב, יחד עם משיבים 1 ו-2, עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.
4. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה. הוא מכחיש כי נכח באירוע. לטענתו, מלבד גרסת המתלונן, אשר רוויה בפרכות וסתירות היורדת לשורשו של עניין, ואשר גבייתה לוותה במחדלי חקירה, אין כל ראיה הקושרת אותו לאירוע.

לגבי גרסת המתלון, ב"כ המשיב מצביע על כשלים רבים אשר לטענתו דבקים בה. ראשית, המתלון בעדותו מנה "רשימת מכולת" של שמות המעורבים בפרשה, אולם בדיקה העלתה כי חלקם כלל לא היו במקום. בהתאם לכך הם שוחררו לביתם. שנית, גרסתו של המתלון לגבי האירוע מעלה תמיהות רבות שאין להן מענה. בין היתר, לא ברור כיצד ידע לזהות מי ירה עליו אם ברח לוואדי; כיצד אירע שהצליח לברוח אם היו מסביבו אנשים כה רבים אשר לטענתו בקשו לפגוע בו; כיצד ידע לפרט את סוגי הנשקים אשר הוחזקו על ידי כל אחד, ואפילו שם לב לכך שרובה הקלצ'ניקוב לא היה אורגינאלי; כיצד ידע לומר מי שרף את ביתו אם לא היה שם כשזה קרה. כל זאת, כאשר אין הסבר לגבי המניע של המשיבים לפגוע בו. שלישית, לגבי המשיב באופן ספציפי, חלה תפנית בגרסת המתלון. בעוד בעדותו מיום 19.11.20 קשר את המשיב לאירוע, הרי שבעדות שמסר יום קודם לכן, ביום 18.11.20 טען כי ירו עליו אחרים, חמדי וחסן. על רקע כל האמור, המשיב טוען כי לא היה מקום לאבחן בינו לאחרים עליהם הצביע המתלון כמי שהיו מעורבים באירוע ונשאו נשק, אשר נגדם לא הוגש כתב אישום ושוחררו.

ב"כ המשיב מוסיף וטוען, כי בנוסף לפירכות בעדות עצמה, חל מחדל חמור באופן גבייתה. במסגרת גביית עדותו, החוקרים הראו למתלון את תמונתו של המשיב ושל אחרים לצורך זיהויים כמי שנכחו בזירת האירוע. זאת חלף עריכת מסדר זיהוי כהלכה.

זאת ועוד, לטענת ב"כ המשיב גרסת המתלון לא נתמכת בראיות חיצוניות. כך לדוגמא, המתלון מסר שאדם נוסף אשר היה עמו בזירת האירוע הוכה. אולם אותו אדם מכחיש כי היה מעורב באירוע. כמו כן, אף בזירה לא נמצאה כל עדות לכך שהיו נפגעים. אף מוחמד מוגרבי (להלן: מוגרבי), שהיה עד ראייה לחלק מהאירוע, העיד שלא ראה פצועים.

5. המבקשת טוענת כי קיימות ראיות לכאורה, ברף הנדרש לגבי עצם התרחשותו של האירוע, ולמעורבותו של המשיב בו. המבקשת מאשרת כי לדבריו של המערער בנוגע להימצאותם של גבי חלק מהאנשים אשר את שמותיהם פירט כמי שנכחו באירוע, לא נמצא בסיס. אולם לטענתה, פני הדברים שונים בעניינו של המשיב. בניגוד לדברי ב"כ המשיב, העדות שמוסר המתלון לגבי מעורבותו של המשיב בפרשה היא עקבית. בכל הודעותיו, הוא מציין את שמו כמי שנכח במקום והחזיק אקדח. כמו כן, לגבי המשיב קיימות ראיות נוספות, חיצוניות, הקושרות אותו לאירוע, מלבד לגרסת המתלון. ראיה אחת הקושרת את המשיב לזירת האירוע היא העובדה שרכבו זוהה בזירה. מוהנד עלי, בן דוד של המשיב, אשר נחקר לגבי האירוע, זיהה את רכבו בסרטון שצולם באירוע והוצג לו בעת חקירתו. מדובר בג'יפ לבן עם גג שחור מסוג BMW מדגם X5. מבדיקה שנערכה עלה כי הרכב רשום בבעלות "עיישה מוטורס" ומשתמש בו המשיב. מדובר ברכב נדיר מסוג מיוחד. הרכב צולם לאחר האירוע חונה סמוך לביתו. חוות דעת מקצועית קובעת כי רכב זה נצפה

במצלמות האבטחה אשר צלמו חלק מהאירוע. בנוסף, המבקשת מפנה לתכתובת בוואטצ-אפ המשפחתי, בו המשיב 1 קורא לבני משפחתו להתאסף על מנת להגיע לזירת האירוע. זמן קצר לאחר שליחת ההודעה מאותרת שיחה בין המשיב למשיב 2.

6. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הראיות מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברף הנדרש להוכיח את קיומן של ראיות לכאורה, אם כי ברף נמוך יותר מאשר בעניינם של משיבים 1 ו-2. אפרט.

(1) כפי שעולה מההחלטה מיום 20.12.20, קיימות ראיות לכאורה, ברמה הנדרשת בשלב זה, על מנת לקבוע כי אכן התרחש אירוע כפי שתואר על ידי המתלונן. מסקנה זו מתבססת על גרסת המתלונן ונתמכת בעדותו של מוגרבי שהיה עד ראייה לאירוע; על כך שבזירה נמצאו תרמילים שתואמים את הנשקים שהמתלונן תיאר; על סרטון שצולם במקום האירוע שבו ניתן לזהות את המשיב 1 כמי שנכנס ראשון לאזור החניון, את המשיבים עומדים בגבם למצלמה, צופים לכיוון הוואדי, ואת תקיפתו של אדם נוסף שהיה בחניון וכן את ההצתה.

(2) בניגוד לנטען על ידי המשיב, גרסת המתלונן שלפיה הוא נכח באירוע ונטל בו חלק, היא עקבית. הוא מסר על כך בכל אחת משלוש הודעותיו. הראיות הנוספות, שעליהן מתבססת המבקשת, קושרות את המשיב לזירת האירוע. כאמור, רכבו, שהוא רכב ייחודי, זוהה בזירת האירוע וקיימת עדות לשיחה בינו למשיב 2 בעת הרלבנטית. אין לכחד כי גרסתו של המשיב לא חפה מקשיים באופן המכרסם במידה מסוימת בעוצמתן של הראיות לכאורה. עם זאת, גרסת המתלונן בעניינו של המשיב, בצירוף הראיות החיצוניות המחזקות את הטענה כי המשיב נכח בזירת האירוע, די בהן בשלב זה על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמשיב ביצע את המיוחס לו.

(3) אשר לטענה בדבר מחדל החקירתי הנטען, כפי שהבהירה המבקשת, מדובר בהליך של הצבעה, שבעניינו "התגבש בפסיקה הכלל לפיו כאשר קיימת היכרות מוקדמת בין העד לבין הנאשם אין צורך במסדר זיהוי וניתן להסתפק ב'הצבעה' אשר נסמכת על מהימנותו של עד" (ע"פ 7187/07 והניך נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.11.2008)). המתלונן מסר בחקירתו את שמות האנשים אשר השתתפו באירוע שהכיר אותם קודם. במקרים כאלה, גורלן של ראיות הזיהוי מוכרע בעיקר על סמך מהימנותו של המזהה והמהימנות הסובייקטיבית של הזיהוי כשלעצמו. המקום לדון בסוגיות אלה, הוא בתיק העיקרי.

7. אשר לחלופת מעצר. למותר לומר כי מהמעשים המיוחסים למשיב נשקפת מסוכנות רבה. נקודת המוצא

במעשים מסוג זה היא ברגיל, שיש להותיר את החשוד בביצועם מאחורי סורג ובריח. כך גם בשים לב לעברו הפלילי, הכולל עבר רלבנטי, אם כי ישן יחסית. ברם, כאמור לעיל, במקרה דנן עוצמת הראיות לכאורה גבולית. במצב דברים זה, ובשים לב גם למקבילית הכוחות הקיימת בין עוצמת הראיות לכאורה לחלופת המעצר, שירות המבחן יכין תסקיר בגדרו יבחן חלופות שיוכלו ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמשיב. יצוין כי לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לבחון כבר כעת חלופה מתאימה, עוד בטרם קבלת תסקיר. זאת הן בשל אופי העבירות המיוחסות למשיב הן בשל הצורך לבחון את חלופת המעצר בשים לב לתמונה הכוללת בעניין הסכסוך בין משפחות הקיים לכאורה ברקע הפרשה.

8. התסקיר יוגש עד יום 17.1.21.

9. נקבע לדיון ביום 17.1.21 בשעה 13:30.

10. המשיב יוזמן על ידי שב"ס בהתאם לנהלים.

11. המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית.

12. המשיב יוותר במעצר עד לקבלת ההחלטה.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לשירות המבחן ותוודא קבלתה על ידו.

שב"ס יעביר עותק מההחלטה למשיב.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.